

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 36.

V Ljubljani v petek 11. aprila 1884.

Tečaj I.

Pred volilnimi shodi.

V velikonočnih praznikih zberó se ljubljanski volilci, da postavijo kandidate za dopolnilne volitve v ljubljanski mestni zbor. Vsako leto se ponavlja ta prikazen, vsako leto deluje volilni aparat z isto jednolično pravilnostjo — a v čast ljubljanskim volilcem moramo priznati, da še niso postali malomarni, da se zavedajo važnosti mestnih volitev ter se z živim zanimanjem brigajo za izvršitev svojih državljanjskih pravic. Apatija je od nekdaj vidno znamenje propadajočega organizma, in baš živahnost našega volilnega gibanja navdaja nas s prepričanjem, da se naša stolnica do sedaj še ponaša s prav krepkim zdravjem.

Obžalujemo sicer, da to razmerje ne velja za vse prebivalstvo, temveč da so nemški volilci, kakor se čita po dunajskih časnikih, uže sklenili, tudi letos se poprijeti svoje osodne abstinenčne politike. Bridke skušnje, katere je doživela narodna stranka v Ljubljani s pasivno politiko, niso izučili naših nemških someščanov; strankarska razdraženost v njih nadkriljuje zanimanje za mestne koristi, in njih voditeljem še ni dozorelo prepričanje, da ima tudi manjšina, tudi opozicija uprav dolžnost, sodelovati v ustavnih skupinah, kakor regulator v razvoju javnega gibanja. Zamán se trudimo, da bi našli uzrokov takemu postopanju, ki je na škodo mestnemu zastopu, ob enem pa nemškemu življu v glavnem mestu; kajti ne moremo si misliti, da je pravo ukrenil ljubljanski dopisnik „N. fr. Pr.“, ki je z resnim obrazom svetu zatrjeval, da se nemška stranka toliko časa ne bo vdeležila ljubljanskih mestnih volitev, dokler je na čelu deželne vlade sedanji deželni predsednik.

Če so te oblastne besede nekaj več nego proizvod mladostne lehkomyšelnosti dotičnega dopisnika, če je ž njimi v istini izražal mnenje odločilnih nemških krogov v Ljubljani — potem je nam nerešena uganjka ono umovanje skrajno-narodnih prenapetežev, kateri s slepim sovraštvom napadajo osobo deželnega pred-

sednika in načela, po katerih se ravna nje-gova politika!

Videti je tedaj, da bodo kandidatje, katere postavijo narodni volilci pri volilnih shodih, zmagali brez boja. Nobena opozicija ne bode nadzorovala delovanja novih mestnih zastopnikov, nerazdeljena odgovornost težila bode narodno stranko, katera bode izključljivo vladala v mestni sobani. Tem več povoda volilcem, izbrati si izkušene, trezno-pametne, dosledne možake, kateri bodo po vsem kos svoji težavni nalogi.

V ta namen bode pa narodna večina ljubljanskega prebivalstva, zastopana na volilnih shodih, morala se ozirati na dve fundamentalni vprašanji. Mi sigurno nismo tega mnenja, da zastop največje občine naše dežele ne bi nikdar imel pravice in dolžnosti, kazati barvo, stopiti na dan s svojimi političnimi nazori. Sami bi znižali ravnoležje važne te korporacije, ako bi od njenih udov, od mestnih odbornikov bele Ljubljane zahtevali žrtvovanje njih prepričanja, „sacrificio del intelletto“, ali trapistično molčanje v političnih zadevah. Toda še bolj škodljiv je nasprotni ekstrem, ki tudi v mestni sobani ne vidi drugega nego areno za politične burke. Občinski zastop se ima pečati v prvi vrsti z materijalnim blagostanjem ljubljanskega mesta, skrbeti mora, da se enkrat izvrše prepotrebne reforme, da se napravi vodovod in uredniči mestna hranilnica, da se šolstvo uredi ter uravna obrtnijski pouk, da se kaj ukrene v povzdigo hiražoče ljubljanske trgovine in obrtnosti, da se dobro investuje ljubljansko loterijsko posojilo — to so njegove glavne agende, in za to se mora potezati v prvi vrsti.

Po vsem napačno bi bilo, pri vsaki priliki zajahati šarca politične modrosti ter metati okolo s političnimi tiradami, zraven pa zanemarjati to, kar je in mora biti mestnemu zastopu glavna naloga. Kolikokrat smo očitali prejšnji nemški večini mestnega odbora, da se je po nepotrebnem spuščala v velikonemško politiko — in sedaj bi sami, komaj da smo prišli na krmilo, zabredli v isto napako! Zdrava razsodnost veleva našim mestnim za-

stopnikom, da prepusté visoko politiko poklicanim faktorjem, državnim in deželnim poslancem. Le tedaj naj vzdigne mestni zastop svoj glas, kadar gre v istini za kako imenitno narodno vprašanje, le v takih, hvala Bogu redkih slučajih naj odločno zastopa svojih volilcev narodno prepričanje, in sigurno bode potem si zadobil večjo veljavo nego z ono malostno nagajivostjo, katera iz malenkosti nareja *causes célèbres* ter iz trte zvija srdite boje *pro nihilo!*

In drugo vprašanje se tiče razmerja ljubljanskega občinskega odbora do deželne vlade. Preuneti smo za politično poštenje, preveč spoštujemo možato prepričanje, da bi mogli mestnim zastopnikom priporočati malodušno ostudno mameluštvo. Tega tudi sedanja deželna vlada nikdar zahtevala ne bode! Ali soglasje med deželno in mestno upravo je predragocena stvar, da bi ga smela motiti iz ničevih uzrokov mladostna čestitakomnost, ki si tem pôtom skuša pridobiti efemerne govorniške lavorike. Vsak nepristransk opazovalec mora pritrditi, da si deželna vlada resno prizadeva, ugajati mestnemu interesu in pospeševati gmotne in duševne koristi našega naroda. Pretirana občutljivost, boleštna razdraženost, kakor smo jo opazovali v znamenju slučajih pri enem delu sedanjega zastopa, rodila bode pogubne posledice, in zaradi tega je skrajni čas, da se preprečijo enaki dogodki ter da se zopet ustanovi potrebno neskaljeno soglasje med mestnim odborom in deželno vlado.

Na to naj se ozirajo narodni volilci, zbrani pri volilnih shodih. V tem smislu naj postavijo svoje kandidate, v nemar puščaje vse one nezrele turbulentne hujskače, kateri si razpor želijo, da vstrežejo svojemu samoljubju; izberó si naj premišljene, resne možake, s tem bodejo neizmerno koristili svojemu narodu in osredju njegovemu, beli Ljubljani!

Listek.

O požarih.

(Statistična študija.)

(Konec.)

Jako zanimivo bi bilo primerjati uzroke, vsled katerih so nastali požari; toda stvar se ne dá dobro zvršiti, ker v $\frac{2}{3}$ slučajih uzrok ni znan. 7320 požarov ali 13% vseh požarov je nastalo vsled zažiga, 5502 ali 9,8% vsled malomarnosti pri rabi ognja in luči; 825 ali 1,5% vsled pomanjkljivih ali slabih ognjišč; 409 ali 0,7% vsled preslabo osnaženih dimnikov; 298 ali 0,5% vsled pri ognju nevarnega poslovanja; 258 ali 0,4% vsled igranja otrok s klinčki; 2454 ali 4,3% vsled strele; 598 ali 1,1% vsled drugih uzrokov (vnetje isker, lastni užig).

Na Kranjskem se od skupnih 1171 požarov za 569 požarov ali za 48,51% ni moglo dobiti uzroka; od 604 požarov pa ali od 51,49% je uzrok znan, in sicer je pri 304 slučajih ali 25,91% uzrok malomarnost, pri

160 slučajih ali 13,64% slučaj, pri 140 pa ali 11,94% zažig. Od požarov vsled malomarnosti jih je nastalo zopet največ 255 ali 21,74% vsled nepazljive rabe ognja in luči; 31 ali 2,64% vsled pomanjkljivih ognjišč; 11 ali 0,94% vsled slabo osnaženih dimnikov; le 7 pa ali 0,59% vsled igranja otrok s klinčki. Od slučajnih požarov jih je nastalo največ, 113 ali 9,63% vsled strele; 36 ali 3,07% vsled vnetja isker ali lastnega užiga; 11 pa ali 0,94% vsled proti ognju nevarnega poslovanja.

Če primerjamo te razmere s splošnimi dolitavskimi, vidimo, da je na Kranjskem uzrok znan pri veliko večjih požarih kot na Dolitavskem sploh; ker se od več kot polovice požarov vé, kako so nastali, tam pa le od slabe tretjine. V tej zadevi je sploh Kranjska prva, ker drugod sploh ni bilo nadpovprečno število požarov po uzroku znano. Nad 47% požarov po uzroku znanih ste imeli še Primorska in Dalmacija; nad 43% Bukovina; nad 41% Galicija, Tirolska in Zgornjeavstrijska; tretjino ali še menj pa ostale pokrajine; le 22,64% Moravska.

Zažigov ima primeroma največ, 27,37% od vseh požarov, Dalmacija; nadnormalno število, tedaj več kot 13,0%, jih imajo še: Šlezija 16,93%; Galicija 19,47%; Zgornjeavstrijska 13,09%. Manj kot 10% jih štejejo: Bukovina 8,83%, Češka 8,31%, Solnograška 8,24%, Primorska 6,54%; najmanj pa, 5,04%, Tirolska. Kranjska se drži v tej zadevi s svojimi 11,94% precej normalno.

Slučajno je nastalo še več kot na Kranjskem požarov v Zgornjeavstrijski, namreč 16,35%; nad 10% tudi le še: v Solnograški 11,77% in na Tirolskem 10,52%; najmanj, le 2,38%, v Dalmaciji. Kranjska je stala tedaj s svojimi 13,64% visoko nad normalom.

Vsled malomarnosti je nastalo več požarov kot na Kranjskem tudi le še: na Primorskem, namreč 33,50%, in v Bukovini, namreč 29,77%; najmanj pa, le 5,19%, na Češkem. Tudi v tem oziru je stala Kranjska s svojimi 25,91% visoko nad normalnimi 12,40%.

Poglejmo na podrobne uzroke. Število požarov vsled malomarne rabe ognja in luči se premika med bukovinskim maksimumom

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

„Wien. allg. Zeitg.“ poroča, da imamo nekaj prememb pričakovati v ministerstvu. Grof Schönborn bi vstopil v kabinet, njegovo mesto pa bi prevzel marquis Bacquehem ali pa grof Rihard Clam. Kateri sedanjih ministrov bi naredil prostor grofu Schönbornu, tega dunajski vedež ne pové; njemu tudi pripuščamo odgovornost za to vest.

Ogerski kupčijski minister grof Szecheny je bil v zadevi živinskega trga celo uro pri cesarju, kateremu je natanko poročal o tem vprašanju. Potem je šel k grofu Taaffeju, s katerim se je poldrugo uro razgovarjal. Do sedaj avstrijska vlada še ni privolila v to, da se ukaz namestništva razveljavi. Poprej se bode menda Taaffe še posvetoval z vladarjem; morebiti bode o velikonočnih praznikih skupna ministerska konferenca o tej zadevi pod predsedništvom cesarjevim.

Španska vlada je ustanovila v Pragi nov podkonsulat.

Tuje dežele.

„Reichsanzeiger“ javlja iz Berolina, da je zdravje cesarjevo po polnem povoljno, če tudi sledovi prehlajenja še niso čisto zginili. Vladar redno sprejema ministre in referente, ki mu poročajo o svojih delokrogih.

Poročali smo svojim bralcem, da je „Germania“ nedavno bila na mizo prinesla mastno raco o pogovarjanju Depretisa z nemškim poslancem pl. Keudellom, kateremu se je laški ministerski predsednik takrat baje pritoževal čez Avstrijo. „Nordd. allg. Ztg.“ je na to izjavila, da Keudell uže od februarja Depretisa ni videl, še manj pa ž njim govoril. Sedaj pa „Germania“ zopet trdi, da sta bila obadva državnika 21. marcija skupaj in pozivlja „Nordd. allg. Ztg.“, da naj prekliče svojo vest. Klerikalni list je torej trdno prepričan o istinitosti novice, s katero je bil svoje dni iznenadil svoje bralce.

V Parizu je govoril vojni minister Campenon o novem zakonu o novačenju. Zagarjal je energično triletno službovanje in polemiziral proti institutu jednoletnih prostovoljcev.

Budgetni odsek je sklenil, da se prihrani 30 milijonov pri državnem proračunu. Vojnemu ministerstvu je prečrta 15 milijonov.

Ministerski predsednik Ferry je 9. aprila izjavil, da so dogovarjanja z Madagasi zopet pretrgana. Zato se je naročilo podadmiralu Miotu, da naj zasede še več krajev na zapadnem obrežju velicega otoka; vlada bode od zbornice terjala potrebno svoto za to početje.

Iz Bukarešta poroča brzovjav, da je ministerski predsednik Bratiano v zbornici nazna-

nil, da kralj ne sprejme demisije ministerstva; zato je kriza končana. Zbornica je potem začela posvetovanje o revizijskem načrtu.

Ruski vojaški attaché baron Kaulbars je prinesel našemu cesarju zagotavljanje svojega cara o prijateljstvu z Avstrijo in njeno vladarsko hišo. Vsled tega je bil od cesarja in cesarjeviča Rudolfa sprejet v daljši avdijenci.

V Varšavi se je zgodil zločin, ki nam priča o veliki surovosti soldateske. Žandar Korpuhin je vstrelil hišnega paznika Dankša, ker poslednji baje ni hotel ž njim ruski govoriti! Taki pojavi surovosti bodo pač hudo uzburili poljske kroge in ne bodo pomagali do zaželjene sloge med Rusi in Poljaki.

V Kairo donesli so beguni vest, da so 27. marcija neregularni vojaki v Kartumu odpovedali Gordonu pokorščino; stališče njegovo je zato še bolj kritično. Oficijelnega potrdila o tej novici nemamo nobenega.

Porta je menda kedivu poročala, da bode odločno protestovala zoper vsak odstop zemljišča abesinskemu kraljestvu. Egipčanska vlada je namreč hotela abesinskemu kralju dati nekaj okrajev, da bi si pridobila njegovo naklonjenost v sudanskih zadevah.

Dopisi.

Z Gorenjskega, dne 9. aprila. (Izviren dopis.) „Ljubljanski List“, začnši izhajati, stavljal si je v program, skrbeti pred vsem za blagostanje našega ljudstva. Lepo načelo! Kdor je prebral list, ne bode oporekal, da se je res v tem smislu trudil, da je v tem kratkem času, kar izhaja, izrekel in opozoril na marisikaj, ki bi znalo, ako zrno ni padlo na nerodovitna tla, sčasoma koristiti.

A naj se nam dovoljuje, da spregovorimo mi nekoliko besedij, da opozorimo na nekaj, brez česar ni misliti na temeljito in stalno zboljšanje gmotnega stanja našega ljudstva.

Pomagaj si sam in pomaga ti Bog. O resničnosti teh besedij se mora ljudstvo naše pred vsem prepričati. Vsak si sam svojo srečo zida, to velja o posameznem kakor o celem narodu. Ljudstvo samo mora imeti voljo, ono si mora postaviti temelj, brez tega so vsi navsveti, vse postave, ki mu jih dajemo, brez pravega vspeha. A kaj je temelj, kterega si mora narod sam postaviti, če hoče priti do blagostanja? Ta temelj je čednost, ki jo našemu ljudstvu — žal da — pred vsem manjka, ta temelj je trezno, premišljeno življenje — varčnost.

Zakaj cvete v Franciji blagostanje, zakaj izziva bogastvo te dežele zavid cele Evrope? — Razmere, druge razmere, se bode odgovorilo. Da, druge razmere, a kaj je vir tem razmeram? Varčnost!

Nam, ki smo poučeni o francoskem narodu in njegovih lastnostih večjidel le po nemških, njemu sovražnih in tedencijoznih virih,

maksimu in je sploh druga v vrsti posameznih dolitavskih provincij.

Dokazano se je samó vnelo največkrat, v 3,22 % slučajev, na Primorskem; najmanjkrat, v 0,55 % slučajev, v Galiciji. Kranjska je tu s svojimi 3,07 % blizu maksima in sploh uže na drugem mestu.

Požarov pri protu ognju nevarnem poslovanju je bilo primeroma največ, 2,06 %, na Solnograškem; najmanj, 0,25 %, v Dalmaciji. Kranjska se svojimi 0,94 % stoji precej visoko nad dolitavskim normalom 0,53 %.

Zanimiva je razmera med številom dokazanih zažigov in med številom požigalcev. Tu se nam jasno kaže, da se hudodelna roka požigalceva ne zadovolji skoro nikoli z jednim samim zažigom. Od let 1875 do 1880 je bilo namreč v celi Dolitaviji vsako leto povprek po 662 požigov, požigalcev se je imelo pa pred sodnijo zagovarjati vsako leto v isti dōbi povprek po 326, tedaj še več kot polovico manj. Od teh 326 jih je bilo pa povprek vsako leto po 94 oproščenih in le po 232 obsojenih, tedaj je bilo število požigov skoro trikrat večje, kot število obsojenih požigalcev.

Izmed uzrokov, vsled kojih nastane kak

sliši se nam nekako nevrjetno in čudno, če se nam od koga trdi, da ni ljudstva v Evropi tako solidnega, tako trezno in varčno živečega kakor je francosko.

In vendar je temu tako. Kdor je živel med Francozi, znano mu je, da ima tam večjidel vsak delavec hranilnično knjižico. Po malem začne na stran devati, a zrno do zrna pogača! Ni se mu treba bati starosti, ne bolezní. Občinam ne bode v nadlego, ko mu opešajo moči, ne bodo ga pehali od durij do durij. Nahrantjenega ima toliko, da bode s tem lahko živel, ne Bog vé kako dobro, a živel bode brez tuje milosti, in to je mnogo vredno, to mu daje pogum, to ga varuje obupa. A pri nas? Kje je delavec, o katerem bi se moglo reči, da ima od svojega zaslužka kaj prihranjenega? Sem in tja se morda kateri nahaja, mnogo jih ni. Kakó malo ljudi je pri nas, ki mislijo na jutri, na prihodnje dni, na starost, bolezen! Šest dni v tednu delati a sedmi dan prisluženo, pridobljeno zapraviti, to je uže tako v navadi, da je to, če se ne vidi v nedeljo pijanih ljudij, znamenje slabih časov. Da je dobro kaj na stran dejati, pritrpati si sem in tja, kaj takega pri nas ljudem še na misel ne hodi. Da, varčnost je pri nas uže tako redka čednost, da se bode skorej beseda pozabila. Kdor ni zapravljivec, imenuje se zaničljivo stiskač in Bog zná kako še.

Pomanjkanje varčnosti to je pred vsem krivo propadanja našega kmetskega in delavskega stanú. Zakaj pa prihajajo dan na dan tožbe, da se izsekujejo in uničujejo gozdi? Le praša naj se, kdo so oni nepremišljeniki, ki tako ravnaajo z gozdi, in zvé se gotovo, da so pijanci, zapravljivci. In teh je od dué do dué več. Da imam le za danes, kdo vé, če jutri sploh še živim, tako ti modrujejo take vrste ljudje. Kdo se briga za óne, ki še pridejo — ti naj sami gledajo, kako si pomagajo. Zalostno je, da so se taki nazori udomačili med našim ljudstvom in skrbeti je, da se izrujejo, da se ljudstvu dokaže ničevost in pogubnost tacih načel. Dokler nismo dosegli tega, zastoj je ves trud, pomagati mu na noge.

Zaprečiti hočemo na primer da naš kmet, naš delavec ne bode več toliko pijančeval. No, to se uže še doseže in prav brez koristi gotovo ne bo. Pijača, zlasti žganje, naj se podraži in gotovo je, da se ne bode toliko popivalo. To zna imeti v nasledek, da se zdravje ne bode tolikanj spodkopavalo. A praša se, bode li naš kmet, naš delavec zaradi tega manj za pijačo izdal? Težko da. Navajen je izdati vsak krajcar, denarja ne zna vporabiti na tak način, da bi mu kaj nesel, da bi mu množil dohodke. Vsled tega ubožtvo, revščina in nikak napredek k zboljšanju.

A kaj je storiti, kakó pomagati tú? S prostim ljudstvom je treba ravnati, kakor z otrokom, odgojevati ga je treba. Kazati mu je treba vedno in vedno, kaj in kako naj stori

z 23,65 % in med češkim minimom 3,86 %. Kranjska se tedaj s svojimi 21,74 % precej močno približa bukovinskemu maksimu.

Število požarov vsled pomanjkljivih ognjišč menjuje po raznih deželah med bukovinskim maksimom s 4,70 % in med moravskim minimom s 0,46 %; Kranjska se tedaj s svojimi 2,64 % še najmočneje približa dolitavskemu normalu s 1,46 %.

Požari vsled slabo osnaženih dimnikov menjujejo med primorskim maksimom s 10,58 % in med moravskim minimom s 0,24 %. Kranjska se tedaj bliža s svojimi 0,94 % dolitavskemu normalu s 0,72 %.

Požari vsled igre otrok s klinčki se premikajo po posameznih deželah med tirolskim maksimom s 3,43 % in med bukovinskim, oziroma dalmatinskim minimom, kjer se jih ni dalo nič dokazati; Kranjska se bliža s svojimi 0,59 % vseh svojih požarov dolitavskemu normalu z 0,46 %.

Po streli je bilo največ hiš, 13,04 %, poškodovanih na Zgornjeavstrijskem, in najmanj, le 0,88 %, na Dalmatinskem. Kranjska s svojimi 9,65 % se tedaj približuje zgornjeavstrijskemu

požar, se dá najlože dokazati strela. Številke, ki se nam v tej zadevi podajajo, so tedaj najzanesljivejše, medsebojne primerjave najprilicnejše. Primeroma največ požarov vsled strele, 20 na 1000 □ kilometrih, je imela Zgornjeavstrijska, najmanj, le polovico požara, Dalmacija. Kranjska zavzima se svojimi 11 požari četrto mesto in se približuje še najmočnejšemu dolitavskemu normalu z 8 požari. Za zanesljivo sklepanje na večjo ali manjšo pogostost požarov treba pa še uvaževati dva druga momenta: relativno razširjenost hiš in gozdov. Prva je samo ob sebi razumljiva, čim več hiš, tem večja gotovost za požar vsled strele. Toda tudi drug moment je uvaževalen, ker se večje ali manjše število neviht ravna med drugim tudi po večji ali manjši razširjenosti gozdov. V Dolitaviji sploh pride na vsak □ kilometer po 10 hiš. Relativno največ hiš, po 13 in pol na □ kilometer ima Moravska, vendar stoji gledé pogostosti požarov še le na sedmem mestu; primeroma najmanj pa, še ne prav po 5 na □ kilometru, Koroška in Tirolska, akoravno stojita gledé pogostosti požarov še le na sedmem mestu; primeroma najmanj pa, še ne prav po 5

in svetiti mu je treba, kolikor mogoče z dobrim vzgledom.

Z velikim veseljem smo pozdravili ustanovo poštnih hranilnic. To je nekaj, ki je večjega pomena, kakor se na prvi mah vidi.

Če je nekdo pred nedolгим časom v nekem slovenskem časniku kazal na slabo stran teh hranilnic, da denar ne ostane v deželi, da ni posebno produktivno naložen, zdi se nam, da je prezrl pravi pomen te naredbe.

Poščne hranilnice so šole, v katerih naj se naše ljudstvo pred vsem varčnosti vadi. In posebne važnosti je to, da se ta vaja uže lahko pri otrocih začne. Da se tudi še tako majhne svotice lahko ulagajo, to je, kar daje poštnim hranilnicam tako veliko veljavo. Sedaj ima prilžnost produktivno nalagati svoj prislužek tudi delavec. Mnogo res ni 3%, a to je tudi le za začetek. Kedar je iz svotic nastala svota, naloži se lahko produktivneje.

A tudi k temu se mora ljudstvo spodbujati in priganjati. To pa naj se prične uže v ljudski šoli. Kar se otrok nauči, odrasčen zna. Naj bi naši učitelji neprestano mladino k varčnosti bodrili ter skrbeli za to, da krajcarje, ki jih dobí, vlaga v poštno hranilnico. Tako bode naše ljudstvo prišlo sčasoma do boljšega prepričanja, širila se bo bolj in bolj med njim varčnost, ta čednost, ki je jedino prava podlaga trajnega materialnega blagostanja.

Razne vesti.

— (O Schenkovi pravdi) poročajo listi, da je najvišja sodnija potrdila obsodbo in pripočila Karla Schenka v pomiloščenje, o ostalih dveh zločincih pa je nasvetovala Nj. Veličanstvu, da naj se obsodba izvrši. Čuje se, da bosta Hugo Schenk in K. Šlosarek obešena zadnje dni aprila.

— (Strah v prazki namestniški palači.) V jednom delu tega poslopja imajo sedaj zidarje; ko so delavci te dni predrli star zid, začuli so iz one strani strahovito zdihovanje in stokanje. Videli pa niso ničesar. Tudi uradniki, ki so hitro prišli na mesto, niso mogli zaslediti strahu. Uže so jeli marsikomu vstajati lasje po konci; tedaj pa je strah odjenjal in se usmilil zbrane množice. Nek zidar je znal namreč „s trebuchom“ govoriti in privoščil si je to šalo!

— (Vir petroleja) našli so v hrvatskem trgu Ludbregu blizu ogerške meje. Pri kopanju v vinogradih so zadeli delavci na studenec, ki je bil na površji pokrit z rujavo, oljnato tekočino — s petrolejem. Občina je uže naredila potrebne korake, da se preišče vrednost najdenega vira.

— (Dolita vske poroke.) V prvem četrtletju l. 1882 je bilo v Dolitaviji sploh 57 517 [porok, in sicer v januarju 17 853, v februarju 39 054, v marciju 610. Absolutno največ porok je imela v zaznamovani dóbi Galicija, namreč 17 592 ali skoro 31%, potem Češka, namreč 13 568 ali skoro 24%, najmanj pa, le 317, Solnograška. Relativno najmočnejše so se poročali v tej dóbi Bu-

kovinci, kjer je prišla jedna poroka že na 259 ljudi, pri Kranjcih na 322, pri Galičanih na 338, pri Dalmatincih na 360, pri Primorcih na 367, pri Nižjeavstrijcih na 378, pri Štajercih na 385, pri Čehih na 409, pri Moravcih na 436, pri Korošcih na 510, pri Tirolcih na 512, pri Siležanih na 517, pri Solnogračanih na 518, pri Zgornjeavstrijcih še le na 520, v Dolitaviji sploh na 385 prebivalcev.

— (Nesreča.) Dne 4. marcija se je peljala 700 stoti soli obložena ladija pod vodstvom krmarja Jakoba Moserja, izvrstnega čolnarja, ob slapu reke Traun. Ko dospé do mostu, ki je peljal nad slapom in pod kojim se ladije zelo hitro vozijo, se v pogovoru pozabi omenjeni mož pripogniti ter treščí vsled tega z neizmerno močjo z glavo ob most, na kar smrtno ranjen in ves krvav na tleh ladije obleži. Živel je le še toliko časa, da so ga takoj v bližnjem kraju prevideli. Nesrečnež je v tamošnjih krajih slul kot izvrsten vremenar in čolnar.

— (Surovost.) Poročali smo onega dne svojim čitateljem, da je imel neke na Kranjskem brat svojega brata priprtega v svinjskem hlevu brez pomoči in postrežbe. Pri Milanu na Laškem se je te dni zvedelo za jednak slučaj. Lekar Lamari je imel svojega brata 18 let zaprtega v kleti! Policija je reveža našla na gnjili slami, s cunjami pokritega in v silni nesnagi. Ko so ga prinesli iz temne ljuknje na dan, se vbožec ni mogel več spomniti, kedaj ga je bil nečloveški brat zaprl. Od začetka je večkrat klical pomoči, a ko je videl, da nič ne pomaga, se je udal usodi in čepel v kleti leto za letom . . .

— (Strahovit čin.) K brivcu v Borgo di Lavagnola pri Savoni je prišel te dni elegantno opravljen gospod in zahteval, da naj ga obrije. Brivec je stopil v sosedno sobo po nekoliko orodja — tedaj pa neznanec popade britev in si prereže vrat do hrbtenjače! Bil je koj mrtev. Pravijo, da je bil nesrečnež nemšk plemenitaž.

— (Otroci so predragi.) Zdravnik dr. L. je obiskal bolnico. V pričo svoje male hčerke vpraša gospa zdravnika, če ima kaj otrok. „Ne, so predragi.“ Malo dni pozneje se je v navzočnosti omenjene hčerke govorilo, če ima družina R. kaj dece. „Kako morete to vprašati — vsklikne hčerka — če je uže otrok dr. L.-a tako drag, koliko bi moral še le mali R. veljati! . . .“

— (Zadostno pojasnilo.) „Gospod Kovač, kako pa je to, da zdaj, ko mi dolgujete 30 forintov, milo drugje kupujete?“ — „Veste, gospod trgovec Močnik, med nama rečeno, Vi ne dobite nič, oni pa tudi nič . . .“

— (Rabelj Willenbacher) je zopet zdrav. Pred jednim mesecem je bil nevarno zbolel in morali so ga prevideti s sv. zakramenti. Sedaj je zopet na nogah; v postelji ga je posebno mučila misel, da ne bode zamogel v pravem času vstati za one dunajske tiče, ki bodo pač kmalu z vrvice za one dunajske tiče, ki bodo pač kmalu z vrvice se seznanili. Potem bi bil prazki rabelj Pipperger spravil jih na drugi svet. A obadva kolega nista posebno dobra prijatelja (— dan danes je povsodi

konkurenca! —) in zato lahko razumemo skrb dunajskega rabelja, ko bi mu bil prazki konkurent segel v „gšeft“.

— (Smrt vsled kačjega pika.) V Parizu se je te dni produciral mlad mož s krotanjem kač. Vzel je malo kačo v roke in da bi občinstvu pokazal svojo umetnost, vtakne njeno glavo v svoja usta — a takoj se pociedi krvav curek iz njih! Žival ga je bila vpičila v jezik in čeravno ga mu je zdravnik hitro odrezal, je mož vendar še tistega dne plačal svojo predrzno umetnost s smrtjo.

— (Morski promet v tržaški luki.) V petletju od leta 1878 do 1882 je bilo v tržaški luki 16 797, oziroma 15 651, 14 408, 13 304 in 13 916 bark, in sicer je šlo iz luke 8432, oziroma 7827, 7200, 6642 in 6938, v luko pa je dospelo 8365, oziroma 7824, 7208, 6662 in 6978 bark. Živahnost prometa je tedaj dosledno padla od l. 1878 do 1881, močnejša pa postala v zadnjem omenjenih let.

— (Najbogatejši mož na svetu) je znani newjorški „železniški kralj“ William H. Vanderbilt. Pravijo, da ima okoli 194 milijonov dolarjev premoženja! Vsaka ura mu prinese 1180 dolarjev obresti — in vendar ta knez živi primeroma jako priprosto. Na leto porabi samo 200 000 dolarjev (no, tudi uže lepi denarci!). Nosi se skorej vrbno in tudi njegova zakonska polovica ne dela nikake potrate. Listi poročajo, da ima komaj (komaj!) za 150 000 dolarjev zlatenine in lišpa. Najbolj potrese milijonarja letni bal, ki ga velja svojih 40 000 gld.

— (Grozne nezgode mornarstva.) Iz St. Thomasa v zahodni Indiji se 16. februarja poroča, da je tja dospela neka norveška ladija, ki je odplula koncem julija iz Holandije proti zahodnemu obrežju Afrike v Opopo. Osobje ladije je šteló s kapitenom vred 9 mož. Ladija dospé tja srečno; med njenim tamošnjim bivanjem pa umreča kapiten in jeden mož na mrzlici. Na to prevzame krmar Haar vodstvo ter odpluje 6. novembra proti Marseillu nazaj. Teden pozneje zbolé vsi ostali razen Haara na mrzlici, kateri se pozneje pridruži še skorbut. Cel mesec je vodil Haar sam ladijo. 23. januarja umre jeden bolnih mornarjev. 26. januarja trčí ladija v bližini Antilskega otoka Anguilla ob podmorske skaline, na kar se ji dno razbije in se sama razpoči. Še le družega dne je došla pomoč iz bližnjega otoka, od koder se je osobje po posredovanji ameriškega konzula z norveškim v domovino odpeljalo.

— (Ljubezem! . . .) Iz Antverpna poročajo listi, da je mlada in lepa tamošnja dama iz najvišjega plemstva všla — da nihče ne vé kam — z nekim laškim barvarskim pomagačem. Poprej je imela obilo snubačev iz najvišjih krogov.

Domače stvari.

— (Cesarska velikodušnost.) Njegov Veličanstvo je v lastnem in presvetle cesarice imenu blagovolilo podariti društvu za zgradbo cerkve sv. Jezusovega srca dve tisoč goldinarjev iz Najvišje zasebne blagajnice.

□ kilometru, Koroška in Tirolska, akoravno stojita gledé pogostosti požarov uže na osmem, oziroma na trinajstem mestu. Kranjska ima na □ km. skoro 8 hiš, stoji tedaj še le na desetem, gledé pogostosti požarov pa že na četrtem mestu. Oziraje se tedaj na relativno razširjenost hiš, so nevihte na Kranjskem veliko prepogoste. V Dolitaviji pride na vsacih 10 000 hiš 8 požarov vsled strele; največ, skoro 22, na Zgornjeavstrijskem, najmanj, dobrega pol, v Dalmaciji. Na Kranjskem jih pride po 14 in pol in stoji Kranjska v tej zadevi že na tretjem mestu. Po več kot 10 požarov vsled strele imajo razun Kranjske in Zgornjeavstrijske le še Štajarska, Koroška in Češka, ravno po 10 pa Solnograška. Gledé razširjenosti gozdov zavzima Kranjska s svojimi 40,8% celega površja uže tretje mesto, ter jo posekati v tej zadevi le še Bukovina in Koroška. Če bi ne vplivale druge razmere in bi bila relativna razširjenost gozdov edino merodajna za pogostost, oziroma redkost požarov vsled strele, bi morala stati Kranjska še le na tretzadnjem, oziroma dvanajstem mestu, stoji pa gledé pogostosti požarov te vrste uže na tretjem, oziroma četrtem mestu,

na kar se namreč močnejše upiramo: na tretjem mestu, če se nanašamo na število hiš, na četrtem, če se oziramo na velikost površja.

Vsaka dolitavska hiša povprek je trpela, po požaru prizadeta, škodo 1254 gld. Ker jih vsega skup 65 690 ni bilo zavarovanih so trpele nepopravnano svoto 57 618 530 gld. ali letnih 5 761 853 gld. Ker na Kranjskem vsako leto po 233 poškodovanih poslopij ni bilo zavarovanih, koja so trpela škodo 181 041 gld., je trpelo vsako nezavarovano poslopje škode 777 gld. Kranjski požari, akoravno izmed najintenzivnejših gledé števila vničenih hiš, niso bili tako pogubni gledé visokosti škod, koje so prouzročevali pri nezavarovanih hišah. Manjšo škodo so primeroma trpeli nezavarovani pogorčelci le še v Galiciji, Bukovini in Dalmaciji; največjo, vsakdo po več kot 4000, na Zgornjeavstrijskem, nad 3000 na Solnograškem, po 2000 ali še čez na Nižjeavstrijskem, Tirolskem in Češkem; v Dolitaviji sploh pa po 900.

V kakovi razmeri slednjič stoji s požari prebivalstvo?

Na vsacih 100 000 ljudi pade v Dolitaviji sploh 27 požarov na leto. Največ, po 40, jih šteje Koroško, najmanj, po 10, Tirol-

ska. Kranjska stoji v tej zadevi s svojimi 25letnimi požari z Zgornjeavstrijsko in Šlezijo na šestem, oziroma sedmem ali osmem mestu, in se najmočnejše približa dolitavskemu normalu.

Na vsacih 100 000 ljudi nadalje pride v celi Dolitaviji letnih 67 manj ali več po požarih poškodovanih poslopij. Kranjska stoji tú s svojimi 87 poslopji uže na tretjem mestu ter se močno bliža maksimu doseza Galicija s 97 hišami, med tem ko ima minimalno število, s 17 hišami, Bukovina.

Vsacega Dolitavca zadene vsled požarov škoda 83 in pol krajcarjev. Kranjci trpé škodo 68 krajcarjev ter zavzimajo tú še le osmo mesto. Najhujše zadenejo požari Zgornjeavstrijce, koji trpé vsak za se škodo 1 gld. 86 kr. na leto. Še vedno zelo občutljivi so požari za Solnogračane, koji trpé škode 1 gld. 15 kr. na leto. Po 1 gld. 12 kr. pogoltno požari Korošcem in Čehom; po 1 gld. 10 kr. Nižjeavstrijcem; po 94 in pol krajcarja Moravcem; po 72 kr. Štajarcem; po 62 kr. Tirolcem in Šlezijanom; po 54 kr. Galičanom; po 31 kr. Primorcem; po 13 kr. Bukovincem; le po 11 kr. pa Dalmatincem. E. Lah.

— Monumentalna cerkvena stavba, katera diči ljubljansko mesto, je ob enem trajni spomenik verskega čuta in zveste udanosti našega naroda do presvetle vladujoče dinastije. Velikodušno cesarsko darilo bode tedaj sigurno po vsej deželi izbujalo toplo hvaležnost.

— (Velikonočne procesije) v Ljubljani vršile so bodo jutri veliko soboto v sledečem sporedu: Ob 3. uri popoldne pri čestitih gg. Uršulinaricah, kjer spremljajo procesijo odgojenke nortranje šole s palmovimi cvetkami v rokah; ob 1/2 4. uri pri č. oo. franciskanih; ob 4. uri pa v stolni cerkvi; to procesijo vodi letos stolni prošt gosp. Zupan in se iste vdeležé vse c. kr. civilne oblasti, špalir vojakov podčastnikov domačega pešpolka baron Kuhn štev. 17, pa vojaška godba. Ob 5. uri bode spreved pri sv. Petru in ob isti uri tudi v trnovski fari. Ob 6. uri pri sv. Jakobu in ob 1/2 7. uri pri milosrdnicah v bolnišni cerkvi. Slovesna procesija v cerkvi sv. Jezusovega srca bode v nedeljo zjutraj ob 4. uri, kakor nekdanj v trnovski fari. Procesija se bo pomikala po Travnških ulicah po cesti na južni kolodvor, po Resljevi cesti mimo poslopja učiteljske pripravnice, po Poljskih ulicah v Kravjo dolino in odtod nazaj v cerkev.

— (Božji grobi.) Pač je malo katoliških mest po širnem svetu, kjer bi prebivalstvo s tolikim pobožnim spoštovanjem obhajalo veliki teden in velikonočne praznike, ko ravno v beli Ljubljani, Bogato in revno, odlično in neznano prebivalstvo polni te dni vse cerkve ljubljanske. Pridružimo se veliki množici in obiščimo z njo svete kraje. Stopimo najprej v stolno cerkev; tu čujemo veličastno petje naših gg. bogoslovcev, ki dovršeno prednašajo Palestrinov *Miserere*. Verni katoliki ljubljanski in vse kranjske škofije pač bridko občutijo, da je pri teh svetih opravilih škofov sedež prazen. Letos se ni vršilo blagoslovenje sv. olja in sv. krizme, in tudi umivanje nog je izostati moralo. Božji grobi pa so v istini krasno opravljeni. V stolni cerkvi vidimo lepo delo starine naših slikarjev, g. Wolfa. GG. oo. franciskani so okrasili svoj božji grob s prelepimi cveticami, in tudi pri sv. Jakobu občudujemo krasno zbirko svežih rož. Pri č. gg. Uršulinaricah nahajamo jednako olupšavo; človek se čudi, kje je mogoče v tem času dobiti toliko prelepih kamelij, acalej, nageljčkov in drugih florinih ljubljencev. V cerkvi sv. Petra vidimo ves božji grob v svežem zelenju in tropičnih rastlinah, ki so vzete iz knezoškofovega vrta. Jednako krasno so ozaljšale milosrdnice svoje svetišče, le v cerkvi sv. Jezusovega srca včeraj božji grob še ni bil dovršen. Žalibog, da je začel danes nagajati dež, ki nam žuga lepe velikonočne praznike ogreniti in nas prikleniti v sobe!

— (Kopelišče v Koleziji) daje se pōtom licitacije dné 21. t. m. ob 10. uri dopoldne pri tukajšnjem magistratu v najem za kopeljno sezōno 1884.

— (Tatvina.) V franciskanski cerkvi je bila pretekla dni vkradena vaza, ki je olupšana z *en relief-angeljem*.

— (Poskus goljufije.) V loterijo v Slovnihih ulicah prišel je krojač iz ljubljanske okolice in prinesel riskonto s štirimi številkami, trdeč, da je na dunajsko stavo 3. t. m. zadel vse štiri številke; zdaj naj se mu dobiček izplača. Številke v knjigi vpisanih ni bilo — in kolektant je koj vedel, da je loterijski listek bil popravljen in to jako slabo. Krojača so izročili policiji in ta ga je naznanila sodniji zaradi poskusa goljufije.

— (Pokojniški učiteljski blagajnici) kranjskih ljudskih učiteljev pripade iz gospodarstvenega prebitka c. kr. zaloge šolskih knjig na Dunaji za leto 1883 precejšnji delež v znesku 1087 gld.

— (Kozé) razsajajo v Metliki. Zato je dotična oblast zaprla šolo in vkrenila vse potrebno, da se razširjanje zabrani. K sreči nima bolezen hudega značaja.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Kahira, 9. aprila. (Reuterjevo poročilo.) Ministerska kriza še ni končana. Nubar hoče na vsak način odstopiti in trdi, da z Clifford Loydom nista zaradi osebnih vzrokov prišla navskriž; a ne more dalje prevzemati odgovornosti za postopanje uradnikov, ki so sicer nominelno njegovi podložniki, a v istini

so od njega po polnem nezavisni. Nubar je pisal Baringu v tem smislu in ga prosil, da bi ga podpiral gledé demisije. Jutri se bo stvar odločila. Kedive baje Nubarja podpira. — General Wood je dobil dné 1. aprila brzozavko od Gordona iz Kartuma, v kateri mu poroča, da so imeli vstahi v bojih 30. marcija 40 mrtvih in 8 ranjenih in da so zgubili 16 konj.

Suakim, 10. aprila. Osman Digma bo 12. aprila odposlal glavarje nekaterih razrodov, da se pogovoré z Morgani-Scheikhom.

Uradni glasnik

z dné 11. aprila.

Razpisane službe: Pri c. kr. okr. sodišči v Vel. Lašičah služba okr. sodnika z dohodki VIII. razreda. Molbenice do 25. aprila predsedništvu okrož. sodnije v Nov. Mestu. — Pri politiški upravi v Dalmaciji 4 logarske službe 1. in 2. razreda in dve 3. razreda z letnimi dohodki 500 gold., ozir. 400 in 300 gold., aktivetna doklada 125 gold., ozir. 75 gold., 100 gold. hodorine, 75 gold. za obleko in 12 gold. za pisarniške potrebe. Dosluženi podčastniki, večši srbo-hrvaščine, nemščine ali italijansčine, vpošljejo naj prošnje svoje v štirih tednih c. kr. predsedništvu c. kr. dalmat. namestištva v Zadru.

Eks. javne dražbe: V Kamniku posestvo Marije Ravnikar iz Križa (757 gold.) dné 16. aprila, 17. maja in 20. junija. — V Trebnjem posestvo Ant. Krištofa iz Kalca (1190 gold.) dné 26. aprila ob 11. uri dopoldne (3. narok). — V Kranji posestvo Valent. Robleka (4045 gold.) dné 7. maja, 7. jun. in 8. jul. od 10. do 12. ure dopoldne.

Tujci.

Dné 9. aprila.

Pri **Maliču:** Hudetz, arhitekt s soprogo, in Robiček, Burkhart, Leyrer, trgovci z Dunaja. — Pardlovič, trgovec iz Belega Grada. — Neumann, trgovec iz Siska. — Wenger, trgovec, in Caris, poslovođa iz Trsta. — Vit. pl. Gosleth, vodja iz Hrastnika. Pri **Slonu:** Reinländer, c. kr. fml.; Reis, Dolenz in Vugrinčič, trgovci z Dunaja. — pl. Koch, c. kr. sproga polkovnika iz Zagreba.

Umrlí so:

Dné 9. aprila. Jospina Jakopič, hči delavca, 7 l., Cesta na loko št. 2, možjansko otrpnenje.

Srečke

z dné 9. aprila.

Brno: 72 26 6 32 17.

Meteorološki poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
10. aprila	7. zjutraj	733.18	+ 5.4	svzh. sl.	d. js.	0.00
	2. pop.	730.69	+17.0	→	js.	
	9. zvečer	731.55	+ 8.6	jzp. sl.	l. sv.	

V zalogi nasi so izišle in je mōči dobiti v naši knjigoprodajalnici naslednje knjige:

Senekovič Andrej, c. kr. profesor v Ljubljani, **Fizika** za nižje razrede srednjih šol. V berilo vtisnjenih je 200 slik.

Knjiga, o kojoj se je kritika jednoglasno najpovoljnije izrazila, priporočena je tudi za samouk in velja v platno vezana 2 gld.

Latinsko-slovenski Slovník, izdelan po latinskoneškem J. A. Rožeka, 28 pol, 8°. Mehko vezan stane 2 gld. 50 kr.

Lapajne Ivan, **Prvi pouk**. Navod za poučevanje na najnižji stopinji narodne šole. Cena 60 kr.

Habsburžani v deželi Kranjski. Slavnosten spis ob godovanju šeststoletnice od združitve kranjske zemlje z Avstrijo. Na svetlo dal kranjski deželni odbor. Spisal August Dimitz, poslovenil F. Cimperman. Cena mehko vezane knjige je 4 gld.

Schön-Anka, gorenjska povedka, spisal Alfred pl. Zett. Elegantno oprémljena. Cena mehko vezani knjižici je 1 gld. 20 kr.

Knjige za mladino:

Pepelka, Snegulčica, Trnjeva rožica. Tri krasne pravljice v zabavo in pouk ljubej mladini. V četverki z mnogimi barv. podobami, vsaka po 50 kr. Pravljice o: **Pepelki, Rudeči kapici in Obutem mačku**. Tri knjižice v osmerki s mnogimi barv. podobami; cena vsaki knjižici je 25 kr. — Dalje **O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu** (Palčku) in **Robinzonu** po 15 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

Objava.

C. kr. osrednja semenarska šola pod Rožnikom pri Ljubljani ima še na razpolaganje

200 000 lepih akacijskih sadik,

koje brezplačno prepušča za pogozdovanje in sadjerejo unetim občinam in privatnim osobam.

Občine in osebe, ki želé tacih sadik, oglasé naj se pri deželnem gozdarskem nadzorstvu ustmeno ali pismeno in ob jednem naznanijo, koliko trebajo sadik, vsaj

do 17. aprila t. l.

V Ljubljani v dan 10. aprila 1884.

C. kr. deželna vlada za Kranjsko.

(31) 3—1

Št. 8229.

Razglas.

Da bi se preskrbelo tržaškemu mestu povoljne pitne in druge potrebne vporabljive vode, je prosil njegov magistrat z vloge, dné 27. avgusta l. 1883., da bi se mu dovolilo zajemati vode iz Bistriškega potoka 12000 kub. metrov ter iz reke «Reka» 28000 kub. metrov vsak dan. Bistriška voda bi se odtelala od izvirka v Bistrici do Škocijana v Primorji tikoma državne, oziroma reške okrajne ceste po v dva metra v zemljo zakopanih cevih skoz občine: Bistrica, Trnovo, Topolc, Mereče, Rateževo brdo, Kilovče, Najdeno selo, Starašica, Košana, Vovče, Gorenji Vrem, Britof, Famlje, Škoflje in Naklo; Reka pa bi se zajela pri Vremu v deloma odprt, deloma pokrit poleg stare struge do Škocijana speljani vodotok.

Pri Škocijanu združila bi se oba uže imenovana vodotoka, ter voda bi se od tú napeljevala v Trst v podzemeljskem 1 1/4 milj dolgem kanalu, za koje poslednje podjetje je tržaško mesto potrebno dovoljenje že pred leti zadobilo.

Vsled te uloge se v porazumu z c. kr. okrajnim glavarstvom v Sežani postavna navodna obravnava izpiše na 5. dan in sledeče dneve meseca junija t. l. ob 10. uri dopoldne v Bistrici, pri kateri so bo pozvedoval, razpravljalo in pogajalo o principijelnem dovoljenju ove želje, oziraje se na krajine in deželne potrebe, potem o obsegu in načinu izpeljave z nje odškodovanjem in razvojenjem, eventualno o odkupu zemljiškem in o sužnostnih naročilih.

K tem preiskovanjam in obravnavam vabijo se gospodje pooblaščenci mesta tržaškega, kakor tudi vsi tukajšnji in primorski deležniki, kolikor se jih je uradu naznanilo, individualno potom vročbe tega razglasta, vsi drugi pa potom njega objave v časopisih: «Laibacher Zeitung», «Osservatore Triestino», «Ljubljanski List» in «Edinost», v to svrhu, da izrečejo ali pismeno naznanijo svoje vsestranske ugovore proti temu podjetju, in sicer v tem redu, da se udeležé obravnave in razgovorov o tej zadevi prvi in drugi dan, zastopniki deležnih občin in sploh očitnih zadev in javnih obzirov, a sledeče dneve mlinarji, pilarji ali drugi privatni posestniki in sploh vsi, kateri mené, da posedejo do vode kako pravico, ali da so na kak drug način s to stvarjo v zvezi. Vsi ti naj se znajdejo in vdeležé navoda v Bistrici, ali pa naj ga pričakujejo na mestu svojega to stvar zadevajočega dotičnega posestva ali prava, in sicer tako gotovo, ker bi se drugače smatralo, da izostali deležniki namenjenemu podjetju in v to svrhu potrebnemu odstopu ali obremenjenju zemljiške lasti in sploh ukrepu komisitje pritrde, ne oziraje se na poznejše ugovore.

Natančne obrise zamore si slehrn ogledati tú v navadnih uradnih urah.

C. kr. okrajno glavarstvo v Postojini

dné 31. marca 1884.

Globočnik l. r.

Nek dunajsk krojač
vpošlja tudi na deželo proti plačilu
na mesečne obroke
izključno boljše vrste
obleko za gospode in gospé
izvršeno po najnovejših modnih žurnalih, po zeló nizkih in ne zvišanih cenah in lajšavnimi pogoji. Za dobro robo in lično delo jamči uže mnogo let na dobrem glasu obstoječa firma. Natančneje s cenikom vred vsacemu naročevalcu pismeno.
Konfekcijska trgovina M. Wolf
Dunaj, Mariahilferstrasse št. 25.